

KIRAAT VE İMAMET

Bismillâhirrahmânirrahîm.

El-Hamdü li'llâhi Rabbi'l-âlemîn. Ve's-selâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emma bâ'dü;

Fe-kâle Resulullahi sallallahu aleyhi ve sellem:

يَوْمُ الْقَوْمِ أَقْرَوْهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ فَإِنْ كَانُوا فِي الْقِرَاءَةِ
سَوَاءً فَأَعْلَمَهُمْ بِالسُّنَّةِ فَإِنْ كَانُوا فِي السُّنَّةِ سَوَاءً
فَأَقْدَمَهُمْ هِجْرَةً فَإِنْ كَانُوا فِي الْهِجْرَةِ سَوَاءً فَأَقْدَمَهُمْ
سِنًا؛ وَلَا يُؤَمِّنَ الرَّجُلُ فِي أَهْلِهِ وَلَا فِي سُلْطَانِهِ وَلَا
يُقْعَدُ فِي بَيْتِهِ عَلَى تَكْرِمَتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ

Yeümmü'l-kavme akraühüm li-kitâbillâhi fe-in kânû fi'l-kırâati sevâen fe-a'lemühüm bi's-sünneti fe-in kânû fi's-sünneti sevâen fe-akdemühüm hicraten fe-in kânû fi'l-hicrati sevâen fe-akdemühüm sinnen ve lâ yeümmene'r-racülü fî ehlihî ve lâ fî sultânihî

ve lâ yek'udü fî beytihî alâ tekrümetihî illâ bi-iznihî.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz hazretleri, Abdullah İbn Mes'ûd rıyallahu anh'dan, İmam Ahmed b. Hanbel, İmam Müslim, İmam Ebû Dâvud, İmam Tirmizî, İmam İbn Mâce, İmam Beyhâki, İmam Neseî, Buhârî hariç sıhahi sitte, İbn Abdü'l Berri ve diğer kaynaklardan rivayet edildiğine göre buyurmuş ki;

Yeümmü'l-kavme akraühüm li-kitâbillâhi. Topluluğa, Allah'ın kitabını en iyi okuyan, bilen kişi imamlık eder.

Akra' ne demek?

Kıraati en çok olan demek.

Kur'an-ı Kerîm kıraati en çok olan, topluluğa imamlık eder.

Şöyle bir kalabalık çeşitli insanlar var. Bunların içinde kim imam olsun, kimi başa geçirmek lazım? Öne sürmek lazım?

Allah'ın kitabını en çok okuyan. Bu en çok okumak da, en çok okuyup da ahkâmını da biliyor. Yani Kur'an-ı Kerîm'e en vâkîf insan manasına.

Bizim bu televizyonumuza ve radyomuza Akra ismini vermemiz de buradan geliyordu. Akra'. Yani Kur'an'ı en iyi okuyan manasına geliyor. Tabi bir de Akbük'te toplantı yapmış-tık. Radyo şirketi kurmuştuk. Ak-Ra, Ak radyo. O da ikisi uygun düşmüştü. Onun için Akra de-miştik.

Allah susturtmasın. Hizmeti daim eylesin. Şerhilerin şerrinden korusun. İslam'a güzel hiz-mette cümlemizi geri bıraktırmasın. Nusre-tiyle teyit, takviye eylesin, kuvvetlendirsın, korusun, hıfz u himaye eylesin.

Fe-in kânû fi'l-kırâati sevâen. Eğer kıraat konusunda, Kur'an'ı okuma konusunda, Kur'an'ı bilmek konusunda eşit iseler kişiler.

Şu mu olacak, bu mu olacak?

Aynı ise, denk iseler. Bundan sonra ama. *Fe-in kânû.* Yani bu olmadığı takdirde bundan sonra demek. Buradaki F, *fâi ta'kıbiyye*, yani sıralama yapıyor Peygamber Efendimiz. Eğer Allah'ın kitabını en çok bilen, ezberi en çok olan, en çok okuyan, ahkâmını en çok bilen hangisi dediğimiz zaman, iki kişi denk geli-yorsa karşımıza.

Bu sefer bunlardan hangisini seçeceğiz?

Fe-a'lemühüm bi's-sünneti. Resulullah Efendimizin sünnetini daha iyi bileni öne geçer. Ama önce Kur'an'ı en iyi bilen öne geçer.

Orda eşitlik varsa kimi tercih edeceksin?

Bu sefer eşit insanlarda, Kur'an'ı okumaları bilgileri eşit olan insanlardan, sünneti daha iyi bileni imam olur.

Fe-in kânû. Yine F geldi. V demiyor F diyor. Eğer bunda da eşitse. *Fe-in kânû fi's-sünneti sevâen.* Sünneti bilmek de eşit ise. *Fe-akdemühüm hicraten.* Medine'ye hicreti daha çabuk yapmış olan öne geçer.

Neden?

Çünkü Resûlullah Mekke'den çıkartıldı. Peygamber Efendimizi Medineliler bize gel Ya Resûlullah. Biz seni koruruz. Kendimizi koruduğumuz gibi, mallarımızı, canlarımızı koruduğumuz gibi, ailelerimizi evlatlarımızı koruduğumuz gibi seni himaye ederiz. Söz veriyoruz. Gel bize dediler.

Peki dedi Peygamber Efendimiz. Ashabı gönderdi, gönderdi, gidin gidin gidin. En sonlarda kendisi hicret etti.

Neden?

Geminin kaptanı, gemiyi en son bırakır. Çünkü gemiyi kim idare edecek o giderse?

O bakımdan Resûlullah çağırıldığı zaman, ilk dinleyen sevabı kazanıyor. Ben geliyorum ya Resûlullah. Kalkıp giden öncelik kazanıyor. Onun arkasından giden ikinci oluyor, onun arkasından giden üçüncü oluyor. Çünkü Resûlullah'ın yanında olacaklar ve destekleyecekler. Hicret onlar için görev. Resulullah orda vazifeyi yapsın, işte biz de burada Mekke'de oturalım. Öyle yağma yok. Öyle şey yok. Gücü yeten, silahını kapan, mızrağını olan, kılıcını beline bağlayan Resûlullah'ın yanına gidecek.

Fırsatını bulan gidiyordu, ötekiler de bırakmak istemiyorlardı ha. Yollarını kesiyorlardı. Bırakmak. Gitmek isteyenler tutuyorlardı bazılarını. Suheyb er-Rûmî mesela. Gitmek istedi, sanatkâr bir insandı, eli hünerliydi, kılıç yapardı, başka işleri bilirdi becerirdi. Mekke'de köleydi ama mükatep oldu. Yani sahibiyile anlaşma yaptı. Ben sana paramı ödeyeyim, azat olayım dedi, azat oldu. Mesleği olduğundan, kazandı, parada kazandı, hürriyetini de elde etti. Fırsat kolluyordu, derledi topladı işleri, Medine'ye yola çıktı.

Öteki haydutlar, müşrikler de, zaten müteyak-kız duruyorlardı, pür dikkat duruyorlar, sezin-liyorlar, takip ediyorlar. Bunun peşine düştü-ler. Çıktı ama Mekke'yi Mükerreme'den, öte-kiler de peşine düştüler, yani fark ettiler.

Resûlullah bile nasıl ters istikamete gitti. Medine bu tarafta, Yemen tarafına gitti. Sevr dağında, mağarada saklandı, şaşkırtma yaptı. Yoksa Medine yoluna gitmedi yani. Şaşkırtmaca olarak Yemen tarafına, aksi istikamete gitti. Ondan sonra oradan Medine'ye geçti. Aradılar, oraları bile aradılar.

Ben, Sevr dağına çıktım Ayhan. Sende çık-tım mı bilmiyorum?

Yani orda nerden buldular izleri?

Oralara kadar geldiler, bakındılar. Karış karış arıyorlar. Çok iyi iz sürerlerdi Araplar. Yere kulağını koyup kim geldi, ne kadar kişinin geldiğini tahmin ederlerdi. Yaman adamlardı. Yaman, kötü, korkunç adamlardı, korkulacak. Mağaranın ağzına kadar geldiler.

Suheyb er- Rûmî'nin peşine takıldılar. So-nuç itibariyle sezinlediler, anladılar peşine gittiler. Silahlı. Suheyb er- Rûmî de baktı ki vay takip ediliyorum. Anladı. Hemen bir yere

siper yaptı şöyle. Seslendi arkadan gelenlere. Dedi; niye peşime düştünüz gibi? Artık ne dediklerine ben, biraz kusura bakmayın, yani şöyle bir anlatmak için kendim de belki bazı kelimler kullanıyorum, Arapçasını söyleyemiyorum.

Dediler ki; sen bizim aramıza köle olarak geldin, çalıştın, para kazandın. Ondan sonra şimdi de paralarını torbaya doldurdun gidiyorsun dediler. Çalıştı, kazandı. Çalıştı da kazandı. Bedavaya, boşuna değil ki, yani emek sarf etti, sizin paralarınızı almadı ki, emeğinin karşılığını aldı, ama işte haydut. Ama haydut müşrik yani. Zalim.

Sen bizim aramızda yaşadın, para kazandın, şimdi paraları topladın gidiyorsun.

Dedi sizin derdiniz para mı?

E tabi dediler, torbayı doldurdun gidiyorsun dediler.

Dedi bak, derdiniz paraysa, ben bu paraları savurur size veririm, atarım. Ama başka bir şeyse maksadınız, bilirsiniz ki çok iyi ok atarım. Attığım ok şaşmaz, yanımda da bir sürü ok var, bu oklar bitinceye kadar sizlerle

çarpışırım, kendim de öyle kolay teslim olmam dedi.

Parayı versem beni serbest bırakır mısınız?

Dediler parayı ver nereye gidersen git.

Adamların gözü dönmüş. Müşrik. Maneviyattan anlayacak tarafları yok.

Torbayı savurdu, alın dedi. Onlarda et parçası atılmış köpek kalabalığı gibi, paranın torbanın başına üşüştüler, bölüşecekler bilmem ne, yani onla meşgul oldular. Suheyb er-Rûmî de yoluna devam etti.

Peygamber Efendimizin yanına geldiği zaman, Peygamber Efendimiz daha o olayları anlatmadan Suheyb kazandı dedi. Maddiyatı verdi maneviyatı kazandı. Çünkü Medine'ye geldi. Yani paraları sevip de tamam gitmiyorum deseydi, paracıklar yanında kalacaktı. Paraları vermeye razı oldu, Resûlullah'ın yanına gitti. Hicret çok önemli, çok önemli!

Onun için, *fe-akdemühüm hicraten*. Daha önce hicret etmiş olan şeref kazanmış oluyor.

Peygamber Efendimiz ashabı böyle sıralandırır. Bedir harbine katılanları da

katılmayanlardan öne alırdı. Bedir harbine katılmış olmak çok büyük izzeti itibar, şeref, puan.

Puanın Türkçesi ne?

Derece, mertebe, rütbe.

Fe-in kânû fi'l-hicrati sevâen. Eğer beraber hicret etmişler adamlar.

Kur'an'ı aynı biliyorlar, Peygamber Efendimizin sünnetini aynı biliyorlar, aynı zamanda Medine-i Münevvereye hicret etmişler.

Bunların hangisini seçeceğiz?

Hangisi imam olacak?

Fe-akdemühüm sinnen. Yaşça daha önce olanı, daha yaşlı olanı.

İlk başta demiyor en yaşlısı. Önce Allah'ın kitabını bilen, sonra sünneti bilen, sonra Resûlullah'ın emrine ilk icabet eyleyip, kabul eyleyip hicreti yapan, sonra yaşça daha yaşlısı. Dört, dördüncü.

Ve lâ yeümmene'r-racülü fî ehlihî. Adam, kaldığı evin ahalesinin önüne geçip de oraya imamlık yapmaz.

Peki, kim yapacak?

Bir eve misafir gitti mi bir insan, o evin sahibi imamlığa en layık olan odur. Ali Bingöl'e gittik. Ali Bingöl imam olur. Ev sahibi imam olur.

Sâhibü'l-beyti evlâ bi'l-imâmen. Evin sahibi imam olmaya en uygun olandır. O olacak. Ama buyurun siz, vekâlet veriyorum, sizin yapmanızı istiyorum derse, müsaade ederse olur. Ama evin sahibi öncelik kazanıyor. Bilgisi cemaat kadar, misafir kadar olmasa bile, yaşı olmasa bile, sünneti o kadar bilmese bile, hicreti sonradan olsa bile, sakın ev sahibinin önüne geçip de imamlık yapmasın birisi diyor. Hem de sakın diyor Peygamber Efendimiz:

Ve lâ yeümmene. Her şeyin nizamı var. Evde evin sahibi, evin sahibinin sözü geçiyor.

Sonra ne diyor buyurun.

Ve lâ fî sultânihî. Yani mevki, makam, saltanat, söz sahibinin önüne de geçip imamlık yapmaya kalkmasın.

O da izin verirse ancak olur, yoksa imam o olacak, sultan olacak. Yani iktidar söz sahibi valiyse vali, emirse emir, vesaire filan. Kendisinin bağlı olduğu makamın, başkanının önüne geçip imamlık yapmasın. Yani bir yerin, evin

sahibi, mülkün sahibi, bir şehrin, bir beldenin hâkimi, onun başına geçip de imamlık yapmasın.

Ve lâ yek'udü fî beytihî alâ tekrümetihî illâ bi-iznihî. Adamın evinde, en itibarlı başköşeye oturmasın. Ancak izin verirse oturur.

Giriyor içeriye, trak başköşeye oturuyor. Olmaz. Ev sahibinin o en itibarlı gözde yerine oturamaz. *İllâ bi-iznihî.* Ancak ev sahibi izin verirse, buyur başköşeye otur falan dedi, rica ederim filan dedi, o zaman pekâlâ. Misafir ev sahibinin sözünü dinler, kuzusudur. Misafir ev sahibinin kuzusudur ama kesmek için değil Ali Bingöl. Öyle her kuzuyu, kuzu lafı duyunca hemen bıçak, kurban falan düşünme, kebab düşünme.

Böyle. İmamete geçmek böyle. Dikkat ederseniz Allah'ın kitabını en çok bilmek öncelik kazanıyor.

Bir keresinde, bir askeri topluluğu Peygamber Efendimiz bir görevle bir yere gönderecek. O şahısların hepsini bir bir çağırdı. Sorguladı.

Sen kimsin?

Kur'an-ı Kerîm'den nereleri biliyorsun?

Ne kadar biliyorsun?

Diye yokladı. Hepsini şöyle bir görüşme yaptı, konuştu. Herkes dedi ki; şu kadar biliyorum, bu kadar biliyorum. Hepsiyle konuştu, sıra bir gence geldi, yiğit genç. Ona da sordu;

Sen Kur'an-ı Kerîm'den ne kadar biliyorsun?

Ne biliyorsun? Diye.

O da dedi ki; Ya Resûlullah! Ben Kur'an-ı Kerîm'den şunu şunu şunu şunu ezbere biliyorum. Bir de Bakara suresini ezbere biliyorum dedi. Bakara süresini ezbere biliyorum dedi. O delikanlı ezberlemiş, hem de başka şeyleri ezberlemiş.

Bakara suresi iki buçuk cüz, yani yirmi kırk elli sayfa, iki yüz seksen altı ayet. Elli sayfa ezbere biliyor. Elim lam mim ile başlıyor, Âmenerresulü de bitiyor Bakara suresi. Ama elli sayfa. Onu ezbere biliyormuş,

Efendimiz dedi ki;

Sen Bakara suresini ezbere biliyor musun tamamını?

Biliyorum Ya Resûlullah!

İyi biliyor musun?

İyi biliyorum.

İzheb fe-ente emîruhüm. Hadi bakalım selametle git, sen bu kafilenin başkanıydın.

Genç olmasına rağmen. Bakara suresini de biliyor, ötekilerden daha çok Kur'an-ı Kerîm'i biliyor diye onu öne geçiriyor.

Hoşuma giden bir şey var. Mekke'ye gidiyoruz, orada bizi karşılayan Mekke'de okuyan talebe kimseler var. Doktora yapıyor. İşte soruyorum ben de gittiğim zaman.

Nasıl doktora?

Ne âlemde?

İhtisasın tamam mı?

Verdin mi imtihanları?

Başardın mı?

Ünvanı kazandın mı?

Rütbeyi aldın mı?

Soruyorum. Tamam hocam. Hazırladım kitabımı. Yazdım. Profesörüm, üstadım

düzeltilmeleri yaptı. Her şey tamam kabul oldu. İmtihanlara gireceğim. Amma bir şart koşuyorlar.

Ne şart koşuyorlar?

Bakara suresini ezbere bilmeyene doktora vermiyorlar. Afferin Suud'lulara be. Aferin ya. Bize fakültede profesörlüğe seçilen, tefsir kürsüsünde profesörlüğe seçilen herif, tefsir kürsüsünde, Kur'an kürsüsünde, doçentlik imtihanına girmişti, şimdi profesör. Orda. Bizim talebelerden. Ama haylaz. Bana kalsa ben onu öyle o mevkilere getirtmezdim. Asistan almazdım zaten. Hocasının kabahati ona asistan almak hocasının vebali. Öyle adam asistan alınmaz.

Mezarda kemiklerini sızlatır insanın öyle adam. Şimdi bir doçentlik dersi verdi, deneme dersi, salon dolu, profesörler cübbelerini giydiler, herkes böyle bakalım dersi nasıl veriyor biz bunu doçent yapacağız, ama ders verişini görelim diye. Bir deneme dersi verdi. Bir kere konu anlattığı konu itibariyle küfre yakın, belki küfür, küfre giriyor. Kur'an-ı Kerim'in âyetleriyle ilgili, teslis ile ilgili. Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğu olmadığı ile ilgili âyetlerle

oynuyor. Şu mana da veriliyor diyor. Kalın kafalı. O manayı papazlar veriyor. Hıristiyanlar veriyor. Kur'an'dan kıvırtmak istiyorlar. Kaçmak istiyorlar. Çok kesin ki, Kur'an-ı Kerîm açıkça söylüyor ki, Hz. İsa kuldur ve Allah'ın Resûludur. Öyle oğlu moğlu olmaz Allah'ın. Kesin söylüyor bunu. Ama âyetleri kıvırtıyor. O konudaki âyetleri sulandırıp bulandırmaya çalışıyor. Konu itibariyle o konuyu işleyiş tarzından, onu doçent yapmazdım bir.

İkincisi âyetleri yazıyor, okuyor. Elinde yazılı hazırladığı ders şeyleri sözleri, âyetleri yanlış okuyor harekelerini. Hâlbuki yani tefsir kürsüsünde doçent oluyor. Hiç gözünün yaşına bakılmaz. Çaktırırsın, atarsın dışarıya. Çünkü düz yerden âyeti yanlış okuyor, yazdığı yerden. Hâlbuki o kürsüye doçent olacak insanın böyle harekesiz bir şeyler verseler onu doğru okuması lazım. Harekeli metni yanlış okuyor. Hafızlığı yok, Kur'an bilgisi yok.

Nasıl seçtin sen bunu asistan?

Niye aldın?

E bu doçentlik dersi rezalet, kepezelik.

Niye doçent yaptın?

Doçent oldu. O rezillik, kepazelik doçentlik dersine rağmen. Hâlbuki o kadar zordur ki doçentlik dersleri. Elli dakikalık dersi elli beş dakika da yapsan, kırk beş dakika da kessen çaktırırlar. Zamanı ayarlayamıyor derler. Toparlayamadı derler, işleyiş tarzını bilmem ne. İşleyişi berbat, konu berbat, fikirler yanlış, her şeyi yanlış doçent yaptılar. Şimdi de profesör oldu. Kürsüye çıkıyormuş, talebeyi kahreden laflar söylüyormuş. Şikâyetler geliyor bana kulağıma. Cıvık adam. Tefsir kürsüsünde böyle.

Tasavvuf kürsüsünde bir profesör vardı. Metres hayatı yaşırdı birisiyle. Fakültede bir memure ile. Alenen metres hayatı yaşırdı. Nikâhsız, nikâhları filan yok. Kadın zaten fakültenin tatil olduğu günlerde, donanır boyanır piyasaya da çıkardı ayrıca. Kürk giyerdi, donanır boyanır, oradan da para kazanırdı. Cumartesi Pazar günleri. Bu tasavvuf kürsüsünde profesördü. Kan kusturuyordu talebelere, imtihanlarda.

Resûlullah efendimiz git sen bunların emrisin dedi.

Neden?

Kur'an-ı Kerîm'i en iyi biliyordu. Bu işin şakası yoktur.

Allah'ın semavattan ve arzdan daha çok sevdiği şey nedir?

Kur'an-ı Kerîm. Allah semavattan ve arzdan, göklerden ve yerden ve içindikilerden daha çok seviyor Kur'an-ı Kerîm'i. Kur'an-ı Kerîm ciddidir. Kur'an-ı Kerîm ehlinin de ciddi olması lazım. Bu işin şakası yok. Onu en iyi bilen öne geçer. Ey kimler öne geçiyor şimdi. Bir müfreze başkan yapılmayacak insanlar, İslam devletlerinin başına geçiyor. İslam milletlerinin, ahalilerinin başına geçiyor.

Saddam kim?

Hüsnü Mübarek kim?

Bilmem

Ürdün kralı kim?

Hafız Esed kim?

Hafız değil. İsmi hafız. Mesela bazılarına hacı diyorlar ya. Türkiye'de bazen. Adın ne diyorsun?

Hacı diyor.

Hacca gittin mi?

Yok diyor.

Babam doğduğum zaman bu ismi vermiş diyor.

Hacı isminde tanıdıklarımız yok mu?

Hacca gitmemiş. Küçükten koymuşlar, bebekten.

Bebekken bu bebeğin adını ne koydunuz?

Hacı koyduk.

Daha hacca gitmedi, hacı adı.

Onun gibi hafız. Yoksa Kur'an hafızı filan değil.

Kaddafi geç. Öteki, beriki var mı bir tane Hafız?

Acaba var mı bir tane bakara suresini ezbere bilen?

Yok. İslam ümmeti perişan. Kimlerin eline kalmış. Bir makale okudum bugün. Kardeşlerimiz getirdiler. Türkiye'de neşredilmiş. Yürekler acısı. İnsanın uykusu kaçır, Uyuyamaz yani. Milleti birbirine kırdırıyorlar. Ondan sonra Türkiye'yi bölüp geçecekler. Birçok kimsede buna yardımcı oluyor. Ebedî vebal. Türkiye'nin bölünmesine, parçalanmasına, yıkılmasına yardımcı oluyor. Adamda bangır bangır bağıyor,

açık açık çok doğru çok güzel yazmış. Amma nasıl düzelecek bilmem.

Üçüncü hadîs-i şerîf. Bu bir hadîs-i şerîfti değil mi?

a. Cehennem Ehline Şefaât

İkinci hadîs-i şerîfi okuyalım o zaman.

يُؤْمَرُ بِأَهْلِ النَّارِ فَيُصَفُّونَ فَيَمُرُّ بِهِمُ الرَّجُلُ
الْمُسْلِمُ فَيَقُولُ لَهُ الرَّجُلُ مِنْهُمْ: يَا فُلَانُ إِشْفَعْ لِي
فَيَقُولُ: وَمَنْ أَنْتَ؟ فَيَقُولُ: أَمَا تَعْرِفُنِي؟ أَنَا الَّذِي
اسْتَسْقَيْتَنِي مَاءً فَسَقَيْتُكَ فَيَشْفَعُ لَهُ؛ وَيَقُولُ الرَّجُلُ
مِثْلَ ذَلِكَ فَيَقُولُ: أَنَا الَّذِي اسْتَوْهَبْتَنِي فَوَهَبْتُكَ

*Yü'meru bi-ehli'n-nâri fe-yesuffûne fe-
yemurru bi-himü'r-racülü'l-müslimü fe-
yekûlü lehü'r-racülü minhüm yâ fûlanü işfa' lî
fe-yekûlü ve men ente fe-yekûlü emâ ta'ri-
fünî ene'l-lezî isteskaytenî mâen fe-sekay-
tüke fe-yeşfe'u lehû ve yekûlü'r-racülü misle
zâlike fe-yekûlü ene'l-lezî istevhebtenî fe-
vehebtüke.*

Enes radiyallahu anh'den, İbn Ebi'd-Dünyâ, *Kadâü'l-havâici* kitabında bu hadîs-i şerîfi kaydetmiş.

Cehennem ehline emreder Allah. Emr olunur cehennem ehline. *Fe-yesuffûne*. Sıralanırlar cehennem ehli.

Cehennem ehli sıralanırlar. *Fe-yemurru bi-himü'r-racülü'l-müslimü*. Bu sıranın önünden, hani merasim kıtasını teftiş eden gelen itibarlı misafir gibi, müslüman adam geçer öyle hepsine bakarak.

Hani askerler diziliyor da, uçaktan gelen misafir devlet başkanı filan geldiği zaman, askerler dizilmiş hepsinin önünden yürüyor geçiyor.

Nasılsınız diyor.

Sağ ol!

Merhaba!

Sağ ol!

Hani böyle bir şeyler. Buna benzer gibi yani Allahu âlem.

Cehennem ehli dizilmiş. Müslüman adam geçiyor bunların önünden böyle bakarak.

Fe-yekûlü lehü'r-racûlü minhüm. Bu cehennemliklerden bir adam bu geçen adama der ki; *Yâ fûlanü.* Aman ey Ali, Ahmet! Neyse ismini söyler. *Yâ fûlanü işfa' lî.* Ey filan, şefaate eyle bana.

Ben cehennem ehliyim. Bana şefaate eyle der. Bu Müslümana onlardan birisi.

Fe-yekûlü ve men ente. Yahu sen kimsin?

Der o da.

Ya sen kimsin? Der.

Fe-yekûlü. O der ki;

Hatırlatıyor müslüman zâta.

Emâ ta'rifünî. Yahu beni tanımadın mı?

Bilemedin mi beni? Tanımadın mı?

Ene'l-lezî isteskaytenî mâen fe-sekay-tüke. Hani sen benden bir kere su istemiştin. Ben de sana su ikram etmiştim. Hatırlamadın mı?

Demek ki bir yerden geçerken, adamın tarlası var, kuyusu var, bu da geçiyor yanından, suyu yok. Şuradan su verir misin?

Demiş. O da su vermiş demek ki.

Su istemiştin. Hani ben sana su vermiştim ya.

Fe-yeşfe'u lehû. Müslüman ona şefa'at eder.

Der ki; Ya Rabbi! Bu bana su vermişti dünyada. Bunu affediver Ya Rabbi!

Affolur. Bir su ikramından affolunur.

Ve yekûlü'r-racûlü misle zâlike. Bir başka adam, buna benzer söyler, bir söz. *Fe-yekûlü.* O da ona sorar.

Yani sen kimsin? Ben bilemedim. O da der ki; *ene'l-lezî istevhebtenî ve vehebtüke.* Sen benden bir şey sana vermemi istemiştin, bağışlamamı istemiştin. Ben de sana hani bağışlamıştım ya der. Ve o zaman şefa'at eder o. Allah onun şefaatiyle onu cehennemden çıkartır.

Demek ki şefa'at var. Mümine iyilik etmenin çok faydası var. Bir içim su veriyorsun, bak veriyor, kurtulmaya sebep oluyor. Bir sevindiriyorsun kurtulmaya sebep oluyor. Bir işini görüyorsun bir borç veriyorsun. Bunları kaçırmamak lazım.

b. Âlimin Şefaati

Üçüncü hadîs-i şerîf;

يُبْعَثُ الْعَالِمُ وَالْعَابِدُ فَيُقَالُ لِلْعَابِدِ: ادْخُلِ الْجَنَّةَ
وَيُقَالُ لِلْعَالِمِ: اثْبُتْ حَتَّى تَشْفَعَ لِلنَّاسِ بِمَا أَحْسَنْتَ
أَدْبَهُمْ

Yüb'asü'l-âlimü ve'l-âbidü fe-yükâlü li'l-âbidi üdhuli'l-cennete ve yükâlü li'l-âlimi üsbüt hattâ teşfe'a li'n-nâsi bi-mâ ahsente edebühüm.

Câbir radiyallahu anh'dan, İbn Abdülberr [Adiy] ve başka kaynak [Beyhakî, Şu'abü'l-îmân'da] rivayet etmiş ki; Peygamber Efendimiz bu hadîs-i şerîfte buyurmuş;

Âlim ve âbid ba's olunurlar.

Ve'l-ba'sü ba'de'l-mevti hakkun. Öldükten sonra dirilmek olacak.

Âlimle, âbid ba's olunurlar, mezardan kalktılar geldiler. *Fe-yükâlü li'l-âbidi.* Âbid'e denilir ki. *Üdhuli'l-cennete.* Geç cennete gir.

Âbide cennete gir denilir. Demek ki Allah'ın sevdiği şekilde O'na ibadet etmiş,

namazı niyazı, ibadeti zikri, Kur'an'ı sadakası güzelmiş demek ki, gir cennete denilir.

Diyen kim?

Melekler. Allah'ın emriyle, onlar Allah'ın emrini uyguluyorlar. Gir cennete denilir.

Ee, âlim ne olacak?

Ve yükâlü li'l-âlimi üsbüt. Sen burada dur denilir, âlime. *Hattâ teşfe'a li'n-nâsi bi-mâ ahsente edebühüm.* Eğitimi güzel yaptığın kimselere insanların içinden şefaata et.

Hadi bakalım talebelerine, şefaata et denir âlime. O da Ya Rabbi! Ben bunu iyi yetiştirmiştim, şunu iyi yetiştirdim, bunu yetiştirdim. Bunlar benim iyi talebelerimdi, iyi okudular, iyi öğrendiler. Âlim şefaata eder.

Âlimlerin şefaati var, şehitlerin şefaati var, tabi Peygamberlerin şefaati var. Tabi Peygamber Efendimizin çok şefaati var. Muhtelif yerlerde, muhtelif şefaati var.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi sevdiği kul eylesin. Dinini bilen, Kur'an'ını iyi öğrenen kul eylesin.

Ömrümüzden ne kadar kaldı, dünyanın ömründen ne kadar kaldı, Allah bilir. Ama

dünyanın ömrü bin yıl daha olsa bile, ben öldüm mü benim kıyametim kopmuş demektir, benim işim bitmiş demektir. Bugün haber aldım ki, Eskişehir'den imamın birisi üç dört gün önce telefonda bizimkilerle konuşmuş olan birisi ölüvermiş.

Ölüverir, herkes ölüverir ne var. Ölüverir birden. Az önce konuşmuştum, hay Allah ya tüh ya dersin.

Eh, ölüverir.

Genç de ölür mü?

Genç de ölür. Trafik kazası olur, bir şey olur, bir sebep olur, bir bahane olur. Taş düşer kafasına. Kamyon odun düşürmüş, odun tak tuk tak tuk tak tuk yolda hoplaya zıplaya düştü ya. Araba hızlı gidiyordu, tangır tungur tangır tungur arkadan gelen otobüsün camına bir tane patlatmış, kırmış.

Kime gitmiş?

Şoförün yanından geçmiş birinci sırayı geçmiş, ikinci sıradaki adamanın kafasına dank, adama ölmüş otobüsün içinde.

Neden?

Onun eceli gelmiş. Şoförün eceli gelseydi, şoförün kafasına vururdu Allah. Birinci sıradakine de vurmamış, ikinci sıradaki adamın kafasına dank, gümp. *Innâ lillah ve innâ ileyhi râci'ûn*. Hiç belli olmaz.

Ben Kalaba'da, Kapalaba [Capalaba]¹ gibi yani. Allah beni hep böyle yerlerde yaşattı. Kalaba'dan Kapalaba'ya. Ne hikmetse, latifeyi rabbaniye.

Dairemin, oturduğumun üst katın, iki katlı bahçeli ev. Üst katın zilini tamir ediyorum. Kapı böyle, kapının yanında büyükçe bir cam var. Şehre doğru bakıyor. Manzaralı bizim ev. Bizim balkonda çay içmesi, öğleden sonra tadına doyum olmazdı. Çünkü güneş bu tarafa geçerdi. Hüseyin gazi tepelerinde, aydınlık evlerine, subay evlerine doğru manzara şahane. Önümüzde öyle aşağı halıya bakıyormuşum gibi, size bakıyormuşum gibi, Salih'e doğru bakıyormuşum gibi. Her şey karşımda. Hüseyin gazi tepeleri karşımda. Şahane püfür püfür eser. Gel keyfim gel, zaten yanında nereye gelecek. Orada zili tamir ediyorum, bir tangırtı

¹ Kalaba, Ankara'da bir semtin adı. Kapalaba Avustralya Brisbane'da bir semtin adı.

koptu. Teneke tangirtısı koptu, bir gürültü uzaktan ama kuvvetli bir tıngırtı oldu. Şöyle bir başımı çevirdim. Ulus'ta yüksek bina var, kaç katlıydı o. Ulus'ta tam sarı renkli yüksek camlı bir bina vardı. Denizcilik bankasının binası mıydı neydi o. Öyle çok katlı, bizim oradan iyice görünüyor. Sümerbank bir tarafta, o bu tarafta, yüksek, on dört katlı mı, on sekiz katlı mı öyle bir şeydi yani. Tam orada, tam Ulus'un merkezinde, uçak çarpılmış, bir şeye çarpmış, iki uçak çarpışmış. Böyle tek kanadı kırılmış, böyle aşağı düşerken o anda gördüm. Yani tıngırtıyı duydum, başımı çevirdim gördüm düştüğünü. O anı gördüm. Düştüğü yerden önce bir kara duman çıktı. Kapkara bir duman çıktı evvela, yanmamış ocağın dumanı gibi. Ondan sonra patlama oldu, alevler çıktı. Gima'nın yanına uçak düşmüş, kaç kişi öldü.

Bak o olayları siz belki hatırlamazsınız, hangi sene olduğunu ben bilmiyorum. O zaman tabi Sümer Bank'ın camlarına filan çıkmışlar, arka tarafa doğru, Zincirli camiine doğru bakan kısma doğru. Bizim mahalleden ihvanımızdan bir arkadaş anlatıyordu. Diyordu ki ben böyle üstüne benzin dökülmüş, uçağın benzini, alevler içinde kaldırımdan böyle, Zincirli

caminin yanından aşağı doğru koşan insanı gördüm. Alevler içinde böyle koştu koştu koştu koştu kaldırıma yıkıldı, yandı. Canlıken lşn gördüm.

Kaç kişi öldü. Bürosunda oturanlardan ölenler oldu. Sokakta gezenlerden ölenler oldu. Böyle üstüne bir anda uçak düştü, bürosunda sokakta yandı öldü.

Az önce ya selamın aleyküm dedik, merhaba dedik ayrıldık.

Bitti, öldü adam.

Orada köşede ayakkabı boyacısı biri varmış, adam namazlı niyazlı bir kimse. Ezan okundu diye namaza gitmiş. Tam oraya düşüyor uçak ama adam kurtuldu çünkü camiye gitti. Zincirli camiine düşseydi cemaat de yarıardı. Zincirli camiinin üst köşesine düştü. Aynı adanın üst köşesine düştü. Binanın st katından birkaç katını yaralayıp aşağı düştü uçak.

Neyi anlatmak istiyorum?

Hayat ile ölüm bıçağın yüzü gibidir, sırtı gibidir. Bir varmış bir yokmuş, insanın varlığı. şu anda vardır, biraz sonra yoktur. Otururken

gider, yürürken gider, evde gider, sabaha çıkmaz, bir saniye sonra gitmez.

E ne lazım? Niye bunun üstüne duruyorsun?

Hazırlıklı olmak lazım. Ölüme hazırlıklı olmak lazım. Allah'ın huzuruna varacağını bilip abdestli olmak lazım. İyi hâl üzere olmak lazım. Günah üzere olmamak lazım. Sarhoş olmamak lazım. Cünüp olmamak lazım. Abdestsiz olmamak lazım. Haram cebinde olmaması lazım. Midesinde haram lokma olmaması lazım. Dikkat etmek lazım. Yani geliverir bu ölüm, birden gelir. Çok dikkat etmek lazım.

Allah bizi sevdiği kul eylesin. Rızasını kazanan kullardan eylesin. Cehenneminde yakmasın. Yanmak, yanmayı biz tasavvur edemiyoruz, yanmanın ne kadar korkunç ne kadar feci olduğunu biz tasavvur etsek, günaha yanaşmayız. Günahları işlediğine göre Müslüman, hem inanıyor cehenneme, hem de zerre kadar şer işleyenin ceza çekeceğini biliyor, hem de günahı işliyor. Neden?

Çünkü cehennemi tam tanımıyor, tasavvur etmiyor, tasavvur etse yemek yiyemez, iştahı kalmaz, uykusu kaçır. Çok gafiliz, çok

cahiliz, çok hazırlıksızız, çok yanlış yapıyoruz. Böyle yaparsa böyle giderse insanlar çok pişman olur, çok ceza çeker. Allah bizi evinde topladı. Resûlullah Efendimizin hadîsini şurada okutturdu. Kendisine güzel kul olmayı da kolaylaştırısın. Güzel kulluk yapmayı nasip et-sin. Sevdiği kul olalım. Sevdiği şekilde yaşayalım. Huzuruna sevdiği kul olarak varalım. Dünyaya tamah etmeyin. Helalden ayrılmayın. Allah rızası yolundan, ibadetten, taatten ayrılmayın. Haramlara, günahlara sapmayın. Rab-bimizin rızasını kazanmak yolunda pür dikkat, bütün dikkatinizle öyle yaşayın. Allah yardımcı olsun.

Es-Selâmü aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtüh! Sübhâneke lâ ilme lenâ illâ mâ al-lemtenâ yâ rabbî inneke ente'l-alîmü'l-hakîm. Sübhâne rabbinâ rabbi'l-izzeti ammâ yasifûn ve selâmün ale'l-murselîn ve'l-hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn. El-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü